

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН

**за ратифициране на Конвенция № 131 на Международната
организация на труда за определяне на минималната работна
заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева**

Член единствен. Ратифицира Конвенция № 131 на
Международната организация на труда за определяне на минималната
работна заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2018 г.
и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

**към проекта на Закон за ратифициране на Конвенция № 131 на
Международната организация на труда за определяне на
минималната работна заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева**

Конвенция № 131 е приета през 1970 г. от Международната конференция на труда на Международната организация на труда (МОТ), проведена в гр. Женева, Швейцария.

Предложението до Народното събрание за ратифицирането на Конвенция № 131 може да се разглежда като сериозна стъпка при въвеждането на международни трудови стандарти в областта на заплащането в националното законодателство.

Международната организация на труда отделя много сериозно внимание на определяне на факторите и процедурите за формиране на минималната работна заплата (МРЗ). По този въпрос МОТ приема три конвенции: Конвенция № 26 от 1928 г. и Препоръка № 30; Конвенция № 99 от 1951 г. и Препоръка № 89, както и Конвенция № 131 от 1970 г. и Препоръка № 135.

От посочените актове на МОТ България е ратифицирала в далечната 1933 г. само Конвенция № 26 от 1928 г. относно установяването на методи за определяне на минималните заплати, ратифицирана 1933 г. (ДВ, бр. 227 от 1933 г.) и в сила от 4 юни 1936 г.

Анализът на международната практика в областта на минималната работна заплата наложи през 1969–1970 г. МОТ отново да се обърне към този проблем и към доминиращите социални фактори и да добави няколко много съществени икономически основания. Конвенция № 131 на МОТ от 1970 г. за определяне на минималната работна заплата изисква отделните страни да отчитат, доколкото това е възможно и приемливо за националната практика и условия, две групи фактори, които оказват влияние върху размера на минималната работна заплата:

1. Потребностите на работниците и техните семейства, като се вземат предвид общото равнище на заплатите в страната, разходите за живот, придобивки, обезпечавачи социална сигурност, и относителният жизнен стандарт на други социални групи.

2. Икономическите фактори, включително изискванията за икономическо развитие, нивата на производителност и желанието за постигане и поддържане на високо равнище на заетост.

Чрез ратифициране на Конвенция № 131 на МОТ се гарантира балансиране и предвидимост в ръста на минималната работна заплата. По силата на конвенцията промяната ще се прави на базата на редица важни социално-икономически критерии, като инфлация, производителност на труда, заетост, динамика на брутният вътрешен продукт (БВП) и др.

Чрез ратифициране на Конвенция № 131 на МОТ ще бъде изпълнена и общата цел на правителство, синдикатите и работодателите в отговор на специфични препоръки от Съвета на ЕС за създаването на прозрачен механизъм за определяне на минималната работна заплата.

Анализите на нормите на българското трудово законодателство, както и многогодишната ни практика сочат, че те отговарят на основните задължения, които произтичат за страната от ратификацията на Конвенция № 131, а именно:

- Всеки член на МОТ, който е ратифицирал Конвенция № 131 за минималната работна заплата, се задължава да въведе процедура, чрез която може да се установи минималната работна заплата на трудещите се.

- Определената за тези случаи минимална работна заплата е задължителна за работодателя и не може да се намалява нито по колективен, нито по трудов договор.

- Всяка страна - член на МОТ, ратифицирала Конвенция № 131, като отчита националните условия и потребности може да възприеме различни форми за определяне на минималната работна заплата за страната, включително и чрез нормативен акт на правителството.

- Веднъж определена минималната работна заплата за страната трябва периодично да се актуализира в съответствие с измененията в разходите за живот и в другите икономически условия.

- Процедурите за определянето и изменението на минималната работна заплата, като отчитат националните условия и потребности, задължително трябва да предвиждат изчерпателни консултации със заинтересованите представителни организации на работниците и служителите и на работодателите.

- Работодателите по никакъв повод не могат да определят в трудов договор по-ниска работна заплата от тази, която е установена като минимум. Нарушаването на това изискване трябва да води до налагането на санкции на виновните лица.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

C131 – Конвенция за определяне на минимална работна заплата, 1970 г. (№ 131)

Конвенция за определяне на минималната работна заплата, със специално внимание към развиващите се страни (влизана в сила: 29 април 1972 г.)

Приемане: Женева, 54-та сесия на Международната конференция на труда (22 юни 1970 г.)

Преамбюл

Генералната конференция на Международната организация на труда,

След като беше свикана в Женева от Управителния орган на Международното бюро по труда и се срещна на своята Петдесет и четвърта сесия, проведена на 3 юни 1970 г., и

Позовавайки се на условията на Конвенцията за създаване на процедура за определяне на минимална заплата, 1928 г. и Конвенцията за равенството във възнаграждението, 1951 г., които бяха широко ратифицирани, както и Конвенцията за създаване на процедура за определяне на минимална заплата в земеделието, 1951 г., и

Като имат предвид, че тези конвенции са изиграли важна роля за защитата на групите на работници в неравностойно положение, и

Като се има предвид, че е дошло време да се приеме допълнителен инструмент, допълващ тези конвенции, и осигуряващ защита на работниците срещу ненужно ниските заплати, който, макар и общо приложим, ще обърне специално внимание на потребностите на развиващите се страни, и

Като взе решение за приемането на някои предложения относно механизмите за определяне на минимална работна заплата и свързаните с това проблеми, особено по отношение на развиващите се страни, което е петата точка от дневния ред на сесията, и

След като определи, че тези предложения ще бъдат решени под формата на международна Конвенция,

приема на двадесет и втори юни хиляда деветстотин и седемдесета година следната Конвенция, която може да бъде цитирана като Конвенция за определяне на минимална работна заплата от 1970 г.:

Член 1

1. Всеки член на Международната организация на труда, който ратифицира настоящата Конвенция, се задължава да създаде система за определяне на

минималната работна заплата, която обхваща всички групи наети лица, чиито условия на трудова заетост са такива, че обхващането им би било целесъобразно.

2. Компетентният орган във всяка страна определя, в съгласие или след обстойна консултация с представителните организации на работодатели и работници, когато има такава, групите наети лица, които трябва да бъдат обхванати.
3. Всеки член, който ратифицира настоящата Конвенция, включва в първия доклад за прилагането на Конвенцията, представен съгласно член 22 от Устава на Международната организация на труда, всички групи от наети лица, които не са обхванати в съответствие с настоящия член, като посочва причините, поради които не ги обхваща, и в следващите си доклади посочва разпоредбите на своето законодателство и практика по отношение на групите, които не са обхванати, както и степента, до която се прилага или се предлага да се приложи Конвенцията по отношение на тези групи.

Член 2

1. Минималните заплати ще имат законова сила и не подлежат на намаляване, като неприлагането им ще води за съответното лице или лица до отговорност с налагане на респективни наказателни или други санкции.
2. При спазване на разпоредбите на параграф 1 от настоящия член, свободата на колективното договаряне ще се спазва изцяло.

Член 3

Елементите, които трябва да бъдат взети предвид при определянето на нивото на минималната работна заплата включват, доколкото е възможно и целесъобразно във връзка с националните практики и условия --

- (а) потребностите на работниците и техните семейства, като се вземат предвид общото равнище на заплатите в страната, разходите за живот, придобивките, обезпечавачи социална сигурност и относителния жизнен стандарт на други социални групи;
- (б) икономическите фактори, включително изискванията за икономическо развитие, нивата на производителност и желанието за постигане и поддържане на високо равнище на заетост.

Член 4

1. Всеки член, който ратифицира тази Конвенция се ангажира да създаде и/или поддържа механизми, адаптирани към националните условия и изискванията, според които минималната работна заплата за групите от наети лица, обхванати от системата за определяне на минималната работна заплата в изпълнение на член 1 от Конвенцията, може да се определя и преразглежда периодично.
2. Във връзка със създаването, функционирането и изменението на тези механизми, се предвижда обстойна консултация с представителни организации на работодатели и работници, които са заинтересовани или, ако такива организации не съществуват, с представители на заинтересованите работодатели и работници.

3. Когато е подходящо по отношение на същността на механизмите за определяне на минималната работна заплата, трябва също така да се изработи процедура за прякото участие във функционирането на системата на--
 - o (a) представители на заинтересовани организации на работодатели и работници или, ако такива организации не съществуват, на представители на съответните работодатели и работници въз основа на принципа за равенство;
 - o (b) лица, които имат призната компетентност да представляват общите интереси на страната и са назначени след обстойна консултация с представителни организации на работодатели и работници, когато такива организации съществуват, и такава консултация е в съответствие с националното законодателство или практика.

Член 5

Приемат се подходящи мерки, като например подходяща проверка, подкрепена с други необходими мерки, за да се гарантира ефективното прилагане на всички разпоредби относно минималната работна заплата.

Член 6

Настоящата Конвенция няма да се счита за преразглеждане на съществуваща Конвенция.

Член 7

Официалните ратификации на тази Конвенция ще бъдат изпращани на Генералния директор на Международното бюро по труда за регистрация.

Член 8

1. Тази Конвенция е обвързваща само за онези Членове на Международната организация на труда, чиито ратификации са били регистрирани от Генералния директор.
2. Тя влиза в сила дванадесет месеца след датата, на която ратификациите на двама Членове са били регистрирани при Генералния директор.
3. След това, Конвенцията влиза в сила за всяка държава-членка дванадесет месеца, след датата, на която нейната ратификация е била регистрирана.

Член 9

1. Държава-членка, която е ратифицирала тази Конвенция, може да я денонсира след изтичането на десет години от датата, на която Конвенцията за първи път влезе в сила, чрез акт, изпратен на Генералния директор на Международното бюро по труда за регистрация. Такова денонсиране ще влезе в сила едва една година, след датата, на която е било регистрирано.
2. Всяка държава членка, ратифицирала тази Конвенция и която в рамките на годината, следваща изтичането на десетгодишния период, упоменат в предходната алинея, не упражни правото си на денонсиране, предвидено в настоящия член, ще бъде обвързана с друг период от десет години и след това

може да денонсира тази Конвенция след изтичането на всеки десетгодишен период при условията, предвидени в настоящия член.

Член 10

1. Генералният директор на Международното бюро по труда уведомява всички Членове на Международната организация на труда за регистрацията на всички ратификации и актове на денонсиране, съобщени му от Членовете на Организацията.
2. Когато нотифицира Членовете на Организацията за регистрацията на втората ратификация, която е била съобщена, Генералният директор обръща внимание на Членовете на Организацията на датата, на която Конвенцията ще влезе в сила.

Член 11

Генералният директор на Международното бюро по труда съобщава на Генералния секретар на Организацията на обединените нации за регистрацията в съответствие с член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации, пълните данни за всички ратификации и денонсиращи действия, регистрирани от него в съответствие с Разпоредбите на предходните членове.

Член 12

В такива моменти, когато сметне за необходимо, Управителният орган на Международното бюро по труда представя на Генералната конференция доклад за работата на тази Конвенция и разглежда възможността за включване в дневния ред на Конференцията на въпроса за нейната цялостна или частична ревизия.

Член 13

1. Ако Конференцията приеме нова Конвенция за цялостна или частична ревизия на тази Конвенция, освен ако в новата Конвенция не е предвидено друго:
 - (а) ратификацията от страна на Член на новата ревизираща Конвенция *ipso iure* включва незабавното денонсиране на тази Конвенция, независимо от разпоредбите на член 9 по-горе, ако и когато новата ревизираща Конвенция влезе в сила;
 - (б) считано от датата на влизане в сила на новата ревизираща Конвенция, тази Конвенция престава да бъде ратифицирана от Членовете.
2. Настоящата Конвенция във всички случаи остава в сила в нейната действителна форма и съдържание по отношение на Членовете, които са я ратифицирали, но не са ратифицирали ревизираната Конвенция.

Член 14

Версиите на английски и френски език на текста на настоящата Конвенция имат еднаква тежест и сила.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 6

от 5 януари 2018 година

**ЗА ПРЕДЛОЖЕНИЕ ДО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ ЗА РАТИФИЦИРАНЕ
СЪС ЗАКОН НА КОНВЕНЦИЯ № 131 НА МЕЖДУНАРОДНАТА
ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТРУДА ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЯНЕ НА
МИНИМАЛНАТА РАБОТНА ЗАПЛАТА, ПРИЕТА НА 22 ЮНИ 1970 Г.
В ЖЕНЕВА**

На основание чл. 85, ал. 1, т. 6, 7 и 8 от Конституцията на Република България и чл. 15, ал. 1 от Закона за международните договори на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява Конвенция № 131 на Международната организация на труда относно определяне на минималната работна заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева.
2. Предлага на Народното събрание да ратифицира със закон конвенцията по т. 1.

3. Министерът на външните работи да уведоми генералния директор на Международното бюро по труда за влизането в сила на закона по т. 2.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№.....02.01-3.....
...5. януари... 2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. №	802-02-1	
Дата	05 / 01	2018 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

02
17

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 85, ал. 1, т. 6, 7 и 8 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....6..... на Министерския съвет от 2018 г. проект на Закон за ратифициране на Конвенция № 131 на Международната организация на труда за определяне на минималната работна заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева.

ПРИЛОЖЕНИЕ: Съгласно текста.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(~~Бойко~~/Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 850-01-4 / 09. 01. 2018 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за ратифициране на Конвенция № 131 на Международната организация на труда за определяне на минималната работна заплата, приета на 22 юни 1970 г. в Женева, № 802-02-1, внесен от Министерски съвет на 05.01.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по труда, социалната и демографската политика

Комисии:

- Комисия по икономическа политика и туризъм
- Комисия по външна политика

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯЧЕВА